10. Отношението на българската литературна критика и литературна история приживе и наскоро след смъртта на Смирненски – I посочих в „Един критик на Смирненски" в „Трудовоборческа литература" 1934.

На другите въпроси не мога да отговаря, защото или не знам за изказванията на Смирненски в някакви мои срещи с него, или че са ми направили впечатление и не съм ги запомнил.

25.III.1950 г. С др. поздрав: ИвМешеков

Соф.

6

П.П. От тия, които са ми правили впечатление с отношението си към Смирненски, ще спомена Г. Бакалов. На възражението ми, че у нас има по-ценни поети от Смирненски, той ми отговори: – И той да е, ти пиши, че Смирненски е най-големият! – Когато [illegible] „Четворката" за кратко и аз влязох в сп. Златорог, на въпроса на Н. Фурнаджиев – Какво мислиш да пишеш в Златорог? – Статия за поезията на Смирненски – му отговорих. Той добави: – Не те съветвам да пишеш за Смирненски. Още в 1925 г. Н. Ф. по-добре знаеше от мене какво е Смирненски и какво е сп. Златорог, и за кого не трябва да пиша...

Ив.М.